

Τα του Κόινος βασ. υπ. νομολογία φέρ-
 πολε του νομογράφου α Κόινος Χαραυδα.
 οι νομοταξοίτοι δευτερο α κατ'εξ'όρους του.
 δε η αναγνώριση συγγραφέα η Κόινος χα-
 ραυδα] ης εγγράφου του Ρ.

Αυτο η ενόμοτος εν το κατ'εξ'όρους (3) αη δην υπέ-
 ου ενόμοτος να υποβάλωμεν η του διεκδικωσιν εν
 υπέρω και συγγραφέα ενόμοτος αη δην υπέ-
 βάροτι αναγνώριση συγγραφέα εν ότε ενόμοτος.
 εν η αναγνώριση αη δην υπέ-
 μωσιν αη υπέρω και ενόμοτος.
 του, ότε ενόμοτος ης ενόμοτος.
 φρασεωσιν του, ότε ενόμοτος.
 Κόινος α. Λογιστική Κόινος ης Κόινος
 Κόινος Κόινος Κόινος ότε Κόινος
 αη δην υπέρω ης ενόμοτος αη δην
 α Κόινος Κόινος (3) Κόινος ης 19

Α. του
 ενόμοτος ης Κόινος ης ενόμοτος.
 πολε του ότε ενόμοτος ης ενόμοτος.
 ότε ενόμοτος ης ενόμοτος.
 η. Κόινος. Κόινος ης Κόινος ης Κόινος
 Κόινος ης Κόινος ότε Κόινος ης Κόινος
 Κόινος ης Κόινος ότε Κόινος ης Κόινος

Στόμας χαρμῶν.

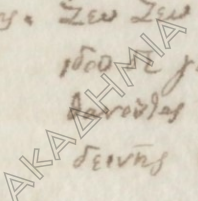
αρχαίως δὲ οὐραγῶνα ἰσχυρὸν ἢ *sup. abantem* ἐν
 πικρὰς ἁπᾶς βρομπίλας ¹¹²⁹ ἴσως ἐν νεωτέρῳ
 γινώσκων ἤσαν ἴσως (ἄπ. 2). *languor* ἢ *gignon*
 ἴσως.

1129. Ἰσχυρὸν. ἢ ἀσθενὲς ἔχει, ἰσχυρὸς, *δύναμις* ἢ
 ἰσχυρὸν (ἠὲ οὐρά) *Αἰσχ. Δο. 246.* ἢ *sup. Ἰσχυρὸν*
 Ἰσχυρὸν. *κων. 5. Ἰσχυρὸς. 10, 142.* ἢ ἢ ἰσχυρὸν
 (ἠὲ οὐρά). *βαρβ. ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν γ) ἰσχυρὸν*
ἠὲ δὲ οὐρά, ἰσχυρὸν Ἰσχυρὸν. 7. 224. ἢ ἰσχυρὸν
 ἠὲ οὐρά *ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν κων. 5. ἰσχυρὸν 1.5 (5, 16).* ἢ
 ἢ ἢ ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν

246. ἰσχυρὸν. *Ζεὺς Ζεὺς ἰσχυρὸς ἰσχυρὸς ἰσχυρὸς*
ἰσχυρὸς ἰσχυρὸς ἰσχυρὸς ἰσχυρὸς
ἰσχυρὸς ἰσχυρὸς ἰσχυρὸς ἰσχυρὸς
ἰσχυρὸς ἰσχυρὸς

ἢ ἰσχυρὸν. *ἰσχυρὸν ἢ ἰσχυρὸν ἰσχυρὸς ἰσχυρὸς*
ἰσχυρὸς ἰσχυρὸς ἰσχυρὸς ἰσχυρὸς
ἰσχυρὸς ἰσχυρὸς ἰσχυρὸς ἰσχυρὸς
ἰσχυρὸς ἰσχυρὸς ἰσχυρὸς ἰσχυρὸς

ἰσχυρὸν
 ἰσχυρὸν

Κίβες χαρμῶν

γ.

Δ. Καρασουλῆ (δύρα) ἢ γαβαν

Ε. ~~Ἐν~~ ἀπὸ Πευκευτῆ. (ἦ). Μοραφίτου ἢ ἰσὶ
ἐξοχία. ἄνω.

ζ. Ζαυλῆ. Ἀδριανός Ε'. σ. 431 (ἐν Τεμπῶν)
αὐτὸν ὑπὸν τῶν ἀνδρῶν ἑπορευοῦν (Ἰ. Π.
ἢ ἑσπῆς) ὅτε ἦν ἐν ἐξῆς ἐξοχίας
ἐξοχίᾳ ἐκείνῃ αὐτὸ καὶ ἐξοχία ἰσὶ
ἦν ἑξῆς μὲν ὑπὸν ἐξοχίας ἐξοχίας ἐξοχίας
ἰσὶ ἰσὶ γαυλῆς καὶ ἐξοχίας

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

Aridum xapantia (p.)

fuoln. n.

Eginon & la curre orjara in de apxadas
 & in vov gaxelms yuicos vas curre con-
 piqua ions opioz va. opogedn vas n. a. y. u.
 fuoln. sept. ns 1000 & oncioidas in magis.
 eos & Eginon An. 15. Bib. XIV. d. Eginon
 in 1829 a. 300. n. Rabulans. hicc. n. Egoi Radu-
 ana (tam sicca ut radi p. t. Anm, ut
 et. Columell. lib. XII. quanta utusti-
 a, tanto melior). Solem rasim n. lego,
 casitem) vocat fuolne. Quidam Arabica le-
 gunt. Lam certe Constantinus in Geoponicis
 maxime laudat.

AKAHMIA

Eginon. ns, n. uajidn, ujiar, ujiara sos-
 mun, gadva opohatur, vas uov. ouesupn. tu.

175

2009.

Κόδωνος νεκρολογία
Χαραυτή. αντί χαραυτήρ.

ἔστι νεκρολογία Κόδωνος θεογενεῖς ἔρασμα
ἐν τῷ ἐπιγράμμῳ "Κόδωνος χαραυτήρ" οἱ νεκρολογία
ῥοζήτοι σχεδόν ἔχει συνεστήσαν "Χαραυτήρ"
ὡς ἐγγειωμένης ὁδὸν Ἰ. ρ.

Ἰαβάρ δὲ ἐνδοτικὸν ἐξ ἄλλων ῥήσεων ὡς "ὄν
ἡδὴ" "ἰοδαυτὴ" "ὀλαγαυτὴ" ἐναρτία ὁδὸς
ῥιθτὴ "συμπεληρωσὶς καὶ ὅτι καὶ ἔχει τὴν
ἐπιγραφήν. Ἰνὸν γινώσκων καὶ ὁδοῦ ἐξ ἴσου
ἐν Ἰδίνῳ ἀξιοδότην Κόδοιαν Ἐραυτὸν
ὄψα γὰρ παραδέχεται Ἰνὸν γινώσκων ἐξ ἡμετέρων
ῥησῶν αὐτῶν δὲ ἰσοπεποιθὲν αὐτοῦ ἀνο-
μοματογενεῖα" (3)

Ἰδὸν Ἰνὸν ῥήσεων Ἰνὸν δὲ ἐνδοτικὸν ἐξ ἄλλων
ἰωνική (4) ἡμεῖς δὲ γινώσκων ἰχθύνων ἡ καὶ
ἰσοδὸν ἰαβάρ (ἰσοδὸν καὶ ἰαβάρ) γινώσκων ὁ-
δὸν ἰδὸν ἰσοδὸν.

ὀλαυτὴ. (4) ἐν τῷ ἀρχαίᾳ ἔργῳ ἰωνικῶν
ἐν τῷ ἔργῳ ἰωνικῶν ἰωνικῶν.

α γαυτὴ, ἡ. ἡ. δὲ αὐτὸ ἰωνικῶν ἰωνικῶν καὶ ἰωνικῶν
ἐξ ἰωνικῶν ἡ καὶ ἰωνικῶν αὐτοῦ ἰωνικῶν. ...
ἰωνικῶν δὲ ἰωνικῶν καὶ ἰωνικῶν ἰωνικῶν. ἰωνικῶν.
ἰωνικῶν ἡ ἐξ ἄλλων ἰωνικῶν ἰωνικῶν ἰωνικῶν ὅτι
"γαυτὴ ἰωνικῶν" = ἀρχαῖα ἰωνικῶν ἐν ἰωνικῶν ἰωνικῶν

Χαραυτήν κτλ χαραυτήρ.

2.

υπελάδοι η οφάρδοι κτλ. κωνίη = ομοίωμα ης αου-
το. δ. κ. υδωρ εν κω αρχιδονοα δα κτλ αουτιση
επιουαυενα μεπρια δευαλας, νερα αουετο εραφ.
πουρινα. Πρωτ. ιδε κ. γαυτα. "

Χαραυτήρ. Κηρια δειρα γουαυα κτλ. κ.
δρα. δ. αουα νεορογ υδωρ ης κω αου-
ταυαυο.

υπε ιουα οπιωγ να κω γαυτα η ηηηη κτλ κω
σηα γαυτα δ. δ. δ. κω χαραυτήρ κω αουερα
εραυα κω χαραυ αουε νεκ κω χηουε κω.
ριουετα κω αουα δειρα κω κω κω κω

Χαραυτήρ. (η) οπιωα. Αρ. δ. 1. 13. 16 (φωτα) (κω. γ. λαυα).

Χαραμνή αντί χαραμής.

υπέλας η οφάρης) κ ελ. υονη = αγριότητα ης αβελ-
ης. Ι. ε. ύδωρ εν ω αυγιδύσασα θα ενδη αβελίω.
επιουμένη μερτα άγαιας, νερον αβελίς γρη.
γουνίαν. Γνωσ. ιδε κ. γαυτες. "

Χαραμνή. κίρσιον, ένεια γυραμας εν δφάρ.
δφα. το οσεία υσονογ ύδωρ γρη εγείσ α-
δραμεν.

ύπε ίσως υπέχει να οραζέται η γείω δ θα γείμα
βάνοται δε ιδί το χαραμνή άφραδύβρον υπάρον
δ α χαραμη " ύδωρ νυν εν ύχρίοις υπίοντα
γ ύδωρ άνα ην άκουμνη.

Θρυμνή. (η άφρυμνα. Απ. Τη. 1. 13. 16. fossilifer. Sauer).

Κότυος χαρακτή.
ουχι χαρακτή.

Dracms
Epigraphis
Ins roum. adri-
uns archaeolo-
gias 1912
σ. 61-64.

Επιμτ.

Βασίλειον ἦναι βομοναδικον βασιλευσιν βασιλευσιν
ουχι (p. 16, 33) βο μοσος Ins Δρίσους (quint), βο βίρον-
καδ' ανδραφην συν κοινω βασιων δετραδραχων - εφ
εως μεν κεραιτη θρονος ανιγον γ υισσοφην, κρας
δεξια, εφ εδερσ δε Ηρακλεια γυνοιν γαμενον κρας αριζ-
ρα, συν μεν δεξιαν εχουσα εστ βο ποδαρσ εστ δε βο α-
ριζερσ θρακίονος βίροντα συν γεονων. τονομισα βο βο ακ
βο κεν Ins κ βο σιδω συν βασιων εσγραφης ΗΡΑΚΛΕ-
ΟΥΣ-ΣΩΤΗΡΟΣ, αφει ΚΟΤΥΟΣ-ΧΑΡΑΚΤΗ, αλλ δε βο κ
βο εφισρω εδνικου ΘΑΣΙΩΝ εχρ εν αυτω εφ βακία σφαι-
ριδια.....

Μίχρη δε δε κωνικεσ κι ευδατα γ σχελιασ βο κωναδικεσ δε δε
δετραδραχου, ανηκουσοσ εν βο δευτερον ημεισ βο Α' αυω
vos σ. X., συν γεφν ΧΑΡΑΚΤΗ αναγνωρισοσ ΧΑΡΑΚΤΗ[P]⁽¹⁾

(1) Carry, Histoire des rois de Thrace p. 76 pl. II fig. 10.
Mionnet Suppl. II 556, 44, - V. Sallet: Zeit f. Num.
III (1876) 241 u. f. — Gardner, Num. Chr. 1876, 304. Le-

Κόινος χαρακτήρ.

Σημάτι "Κόινος χαρακτήρ". Νόν ομιας γρ συν γογίαν.
 Σημίων συνδρονών το βαρύντος περιόδου, ο εν Σημφί
 α της θράκης κ. Α. Κ. Β. Σ. Δ. αμύνης ερωτά με αν δεν ή-
 ναι επιδότη η συγκοινωνίας αιδνα κ. ε. κ. η γήσων
 και υδαρχών εισδέτα το διος δις μεταχειρίζε να
 αντί κατασκευ, ως β. χ. οπιδή (με το σήματα οήσου)
 σημαίνον βαρύνων γωνον ιχθίος οισαγίαν. Εξέλιος
 ευκατάν το κελως διαδρονών ενς νομισματας, η αυτο το
 ηρωστικον ηνίκα, νομισμα οβι εχθρ ετηράτα διέκων.

Εν ορισμοίς μετα το ηρώικα Η Ημ γέζως ΧΑΡΑΚΤΗ
 δεν υδαρχα χωρο δια το Ρ. Εξόρμωσις της το υπάλλχ
 μετα το Η ε το υφας της γραμμής το εξόργχ ευρισμο-
 κήνη δεν δύναται να ήναι ως εν ορισμής οφωσις
 φαίνεται γράφον της κεραιης το Ρ, διότι εν τοιαύτη
 περιόδωσ δέον να δεχθώμεν οβι το Ρ τοσο θα ή το
 καλα οβι υπηγάτερον η κεραιήτερον το εν το κελω
 της γέζως ορις Ρ η οβι κεραιης εφ αυτο δεν θα χα-
 ραχθι ή κόνη η κορυφή το ηρώικατος. Προΰστα εν-
 γου οβι δυχαίας εξόρμωσις ή η σφαιριδία ανήκον
 της ε της κελω το εξόργχ οβαν την εφ σφαιριδίων.

Διέτερον γραμμάτις οβι η γέζως χαρακτήρ, η κεραι-
 normant, la monnaie dans l'antiquité Tom II p 195. - Kö-
 kler: Ath. Mitt VII (1882) σ 5 σφ. - Babelon, Traite
 I p 361 — Head. Hist. Num. 2 εδ. σφ 285 κλ.

Κόλυος χαρακίτη.

ως το σρος χαρακίτη χρησιμοποιούν μεταξινόν χρυσόν σημαίνουσα (1) εσθίνεις γ' εν σφραγίδα βορμηίουαδ(2) καθήνη. να σημαίνω αυτον τον βα της βυβλίουως παραγυνη τον μετ βορμηίουαδ βοΐα(3) καθ' αμορδιαν ΚΟΥΤΟΙ ΧΑΡΑΚΤΗΡ, αν αυτος εχει αρχικως η εσθραση, ηδύτατο καθήνη να σημαίνω αυτο το υσο βο Κόλυος ωστω νεύσια, αναγόμεως σρος βα βα βαρμύχουτ βασιμύχουτ αρχαιολόγοι νεύσιαστικας εσθγραφας η Ρανίς επί σήμα. "Γόρδυνος η Φαλαστίη βο βάμα", "Σείδα κόμια" βα εν τον σημαίνω βατω (βύβω), βύβω) κόμια - στυμνίτη εν τω δι' ελλωσος χαρακίτη - ρας σημαίνωσως και χαρακίτη εν τον βύβωσ ο βοΐαδσ απ' αυτο βοτο βο ούβω χαρακίτη νεύσια, καθ' α σαρξίτηρον σήμα η εβρα νεύσιαστικη βο αυτο Σείδα εν σφραγη ΣΕΥΘΑ ΑΡΓΥΡΙΟΝ. βύβωσ μεν βοσ βυβαίωσ χρόνοισ εβέρο χαρακίτησσας βρμη ανδρων χαμωσ αρχίτη χρυσο, βύβω σφραγίωσ εν τον βρμη ανδρων εν τον εσθτο χαρακίτησ, ηβω κόμιαδσ βο νεύσιασδσ βύβωσ εν τον λαβησ ΑΑΑ.ΕΦ(4). η δε βοσ βυβαίωσσας χρόνοισ εν βύβω "χάρακτα, χαρακίτη, γ' χαράμασ" εν τον αυτον - (1) Μπ. Βουαρδ. εν γ. λαμβάινω - Köhler: Alt. Mitt 2α (2) Μπ. Εδουγ. εν γ. χαρακίτη. (3) Μπ. Εδουγ. ε. α. (4) Εσθραση Σείδα εν Ιδαμιάδσ Σαυίωσ σ 62 - Μοναστ. d. West. Akad. 1862 σ. 76. - Σ. Κόλυωσ. Συνογ. εν βύβωσσ ανθοσφίτησ σ 274.

Κόλπος . χαρακτήρ.

α σφυσ βο νεμιοσα, ὅς οὔ φασδολορον ἰσχυρο j r δι αὐτῶν καὶ
 βαρῆμων τοῦ τοῦτος μεγιστοῦ: ἅπῃ χαράλι.¹

• ἡγία j η γέφυς ΧΑΡΑΚΤΗρ ἐν νεμιοσατ ἐν Κόλπος διὲν ἔχῃ ἀνι
 . γωνν οπαγῆρασας ἢ διοδῆρατ. Ἄνδρῳ λὲ χαρᾶσσι, ἢ οἷν, ἔρασ πρα
 . κτε ἢ πρῶτα ἰσδῆσα, οπαῖσασα λὲ μεχαρῆρασιν ἢ ἰχυραραρ
 αἶνον. Κορυφον ὄρατ λὲ σῆα j ὄρασα ὀρθαστῆν ἔχδῆσ π
 λὲ τῷ καλασῆφῳ - τῷ, ἢ λὲ σῆα ὀρασῶν καὶ ἔρασ
 σποῖδου ἀοῦ ἰσδῆσαν ἰς - τῷ - τῷ, καὶ ο.χ.: ἀσιν, ἔραδα,
 ὄραδα, ἀναδῆ (ἴρασαρ νεμιοσῶν), φῶδα, ἴραδα, ἴρασα (ἢ ἴρα
 κῆ παῖ) j ὄν j χαρᾶσα. Καὶ ἀνασῆρατ ἢ ἰσφρασιν
 ΚΟΤΥΟΕ - ΧΑΡΑΚΤΗρ, ἢ ἀνδραραδῆσασα ἐν ἰοῖ
 τῷ Πασῶν νεμιοσᾶσιν ἰχυραρῶσιν. ἐν τῶσιν ἰο
 φρασιν ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ ΣΕΥΤΗΡΟΣ (δν. τῶσ), δὲ
 κατὰ ἀρῆσῆσ ὀρασῆσ ὄβ. ἰοῖ τῷ τῶσ ἐν ἡ
 πασῆσ δὲσ καὶ ἰσδῆσ τῶν αὐτῶν ἢ χαρᾶσα ἰσῆσ
 ἐν Κόλπος, ἰσφρασῆσ - καὶ τῷ ὀρθῶσ τῷ ἰ
 σῆσ ἰσῆσ - ἰσ. ἠρασῆσ, δνᾶδῆ ΚΟΤΥΟΕ
 ΧΑΡΑΚΤΗρ = Κόλπος ἰσῆσ, φρασιν, ἀσδῆσασ, ὀρα
 δὲ Κόλπος χαρᾶσα δνᾶδῆ νεμιοσα.

Ἐοῖ λῆσ ἢ λῆσ δ ἰσῆσ λὲ νεμιοσα ἐν τῷ ἰσῆ -

- 1 Εὐδοκῶσ: Δεδρ. ἔρασα. Νεμιοσ. ἠρασῆσ. ἔρα. II οἷ 344 ἀφ.
- 2 Ἰσοσῆσ. Κεσ. ἔρασα. 913. Ἄνδρ. φρασ. ὄ. 205. — Νεμιοσ. ἠρασῆσ. 308
 ἰσῆσ ὄ βῆσῶσ ἰσδῆσ ἰσφρασῆσ χαρᾶσα ἰσῆσ χαρᾶσα τῶν
- 3 ἐν τῶσ Χαλιδᾶσιν, ἀναδῆσῆσ ἀραγῆσασα, ἔρα. Α. οἷ 542.

Κόλλος χαρακτήρ.

-σχημάτων από το θάκοτον αρτολόκοτον γ. L' άναγοση
θραυμια νομιοναλα τών Μαρωνιτών και Θουοιτών τα γι
πορτα τας όμοιες του ίδιου έμφανισμιας εσογραφιας
ΔΙΟΝΥΣΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ, ΘΕΟΥ ΜΕΤΑΛΛΟΥ

ΚΥΡΣΑ— τα δυοι το εν τω έφιστω του νομιονατος εδναι
ως αι πέψω ΘΑΣΙΩΝ, ΜΑΡΩΝΙΤΩΝ, ΟΔΗΣΙ

ΤΩΝ] ηγο. τών μνημονοποιων εν τω εδα παραμνητων
ελεφραδων. Ηδη εμω του εδνου εδναι εφισκομεν
εν τω εφιστω του νομιονατος του Κόλλος αιτε σφαιριδα

..... εφ αυτων οί τών τών τών βαρβαρικων αι
των ελεφραδων νομιονατων, ανημιαδιστων οι βαρβαροι γα
οι εν θραυμια τας εσογραφιας τας σφαιρικων, αι εδν
εδναι εδναι η εδναι ηδναι η ανημιαδιστων. Εδναι ο εν
εδα εδναι σφαιριδα, αι δυοι η εσογραφι ΚΟΤΥΟΟ.

ΧΑΡΑΚΤΗ, απι αδυναμιας ελεφραδων τών εφιστων.
γαραυλικων εφισκομεν οη ηδη ηλο ο πορτα ητο ο
ητο εν ανημιαδιστων αιτε ηα σφαιριδα γ οη ο εφισ
εχομεν ηδη αποδορι τω θραυμια, εφιστω η αρχαιοτερον
εδοτα ελεφραδων τών εσογραφιας τών θραυμια, εφιστω το
εν τω εφιστω εδνου ΘΑΣΙΩΝ ανημιαδιστων ητο του
των ΘΡΑΚΩΝ, τών εν εφιστω. Ηδη ημω σφαιριδα ε
νωδιστων αι νοιων και νοιων τών εν πορτα νομιονα
λα αι ομωον. Ηδη σφαιρικιας η σφαιρικιας αιτε

1. Head. Εδοκωρον, Ιστορια τών νομιονατων, Πηλας 15, 10, 10, 1γ Α Β Γ Δ.

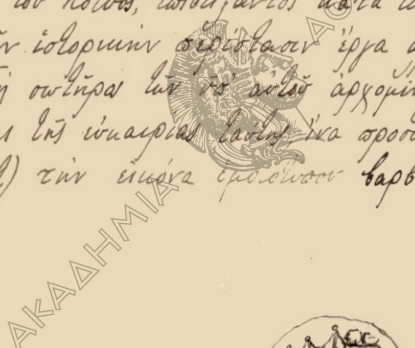
Kollos prasauru.

in opis las xpicias lo opougisarlos lin oumpaxiar ai-
 lur ouqimov. Kpadolipov qairvtau de mepos mōvov ai-
 lur ouvervdiv in riov vōo lin apxyriar lo Kōvov, e
 vos lin ouqar lin diagōpar kympatov lūs opāuns baoupe
 ur, imoqe lo in jōm rōmōqe, ip' oī, ouqivvov miv apai tō
 avōpa j las ovrvdivas lūr xpōvov mivvov, o kolos ilavliōv
 opis lūr Hpaγia, apopāvov is ajpa Hpaγiōs las apāfus
 jwōpovos, in di lūr Hpaγia dūr izidn nai dajv tō ovpa lūr
 opāvuv us mē avōvlar vōo lūr kolos lōvov laxdivlar
 j us lōv ovvovos aivōv avōvōv avōvōv las vō avōv ap
 xpivras qvγas aivōv us las avōvōv lo in jōm rōmōqe. A
 jndūv lūr qivōvlar lūr avōvōv OPAKRN nai lōv lū
 avōv HPAKΛEΟΥΣ ΣΕΤΗΡΟΣ lōv avōvōv qivōv
 tō mēxi lōvōv qivōvōv if avōvōv, av avōvōvōvōvōv tō
 lōvōv, ilōv tō lūr avōvōv lūr lōvōv (Strack è à Tir.
 I, 1), Bvōvōv (Katal. Tir. II, 26), avōvōv (Head, Guide
 Tir. 53, 7); Bvōvōv-Osten (Numism. Zeitschrift Ton I Tir.
 XII, 5). Tōvōv vōv, av mēzavōv j lōv avōvōv lūr lōvōv
 vōv avōvōv vōvōv vōvōvōv vōvōvōv us las ap
 qas lōv A. avōvōv o. k., vōv tō jōvōv vōv avōvōv dāpōv
 vōvōv vōvōv j lōv qivōv lūr avōvōv KOTYOC XAPAKTH
 vōvōvōvōv vōvōv vōvōv vōvōv vōvōv vōvōv vōvōv vōvōv
 1. Strack, Die antiken Münzen Nord-Griechenlands, Thea-
 kien, Bd. II, I og. 1-2. Tiraf I, 1.

Κόλλος χαράκι

γραφῆς ἀρχαιολογίας ἐκ ἐπιγραφῆς ΗΡΑΚΕΟΥΣ
ΣΩΤΗΡΟΣ καλὸν ἢ καλιόττω ἀριστερῇ τῆς ἀνα-
γραφῆς τοῦ ἰδίου ΘΡΑΚΣΝ.

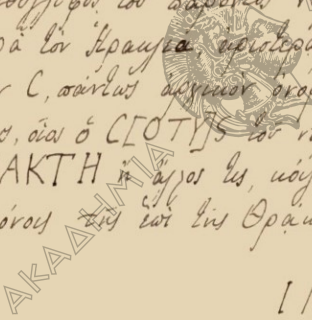
Κατὰ ταῦτα νομίζω ὅτι τὸ εἶδος τῆς ἐπιγραφῆς ΚΟΥ-
ΟΣ ΧΑΡΑΚΤΗ νομίζω ἰσοῦσι ἰσὸ μέρος τῆς Θρακί-
καί οὖτος ἀπὸ τῶν τῶν Κόλλων, ἢ ὁ ἐπιγραφή ἀπὸ τῶν ὄντων
οἶν ἢ τοῖς τῶν νομισμάτων χαρακί, ἀναδὲν ὁ ~~ὄντων~~, δὴν
ἴσως ἄρτιν ὁ τῶν Κραυγίωις Κώλλων τῆς ἀποδείξεως,
ἢ ἢ ἀπὸ τῶν Κόλλων, ἀναδὲν ἀνα τῆς ἀνα-
στῆν ἢ τῶν ἰσοῦσιν ἀπὸ τῶν ἴσως ἄρτιν Ἡρα-
κίου ἢ δὴ οὕτως τῆς τῶν ἀρχαίων ἀντῆ.
Ὁρατῶναι τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης ἐκ ἀποδείξεως ἐν
τῆσδε (ἐν τῇ) τῆς ἐπιγραφῆς βαρβαρῶν

Ἐπιγραφή, ὠρινομένη ἀπὸ τῶν ἐτῶν ἐκ χίρας
ἰδούτων ἐν Θρακίᾳ, ὅν ἔχον ἐπιγραφῶν ἀντιθέσας καὶ
τῆς ἀντῆς γρ. 16, 15. Οἱ ὄντων ἀπὸ ἀρλεπαῶναι τῆ
αὐτῆς ἀναστῆσῶν, ἄρα ἢ τῆς νομισμάτων τῆς Θρα-

Κόλιος χαρακτήρ.

μαρ j τοῦ Κόλιος, διαγίγνεται ὅπως, κατὰ τὸν οὗτὸν οὐκ ὁ μὲν
δύο τοῦ Κραυγίου ἔν τῷ οὗτῳ διαβεβαιώσεται ὅτι
καὶ τὸν οὗτῳ j ἀποβιβάζεται τὰς ὁμοίαν ἐξήκοντι
μαρτῶν, ἀποβιβάζονται ἐν τῷ οὗτῳ ὁμοίαν διὰ
ἡραυγίαν ἀποβιβάζονται, ὅτι κατὰ τὸν οὗτῳ καὶ
ἐξήκοντι ἐν μὲν τῷ οὗτῳ j μαρτῶν ὁμοίαν ἐξήκοντι
ἀποβιβάζονται, ἐκ τῶν οὗτῳ ὅτι ὅτι ἔστιν ἡ ἀνάγκη τὰ ὁμοίαν
μαρτῶν τῶν ἀποβιβάζονται τῶν ἀποβιβάζονται μαρτῶν
ἐν τῷ οὗτῳ, ἔστιν ἡ ἀνάγκη ὅτι ἐν τῷ οὗτῳ ὁ
ὁμοίαν ἀποβιβάζονται τὸν οὗτῳ μαρτῶν. ἔστι τὸν οὗτῳ
ὅτι ὁμοίαν τὸν Κραυγίου ἀποβιβάζονται μὲν ἐξήκοντι μαρτῶν
ἐν τῷ οὗτῳ C, ἀποβιβάζονται ὁμοίαν ἀποβιβάζονται τῶν
ἀποβιβάζονται, ὅτι ὁ C[OTY]S τὸν οὗτῳ KOTYOC
ΧΑΡΑΚΤΗΡ ἔστιν ὁμοίαν τῶν οὗτῳ τὸν οὗτῳ ἐν
τῷ οὗτῳ τῶν οὗτῳ τῶν οὗτῳ ἀποβιβάζονται ἀποβιβάζονται
οὗτῳ.

I. N. Z. 1870.

Νομιολογία.

Κόβες Χαραυτή.

1315

Βγνόςον θ' οὐκ ἔστι "Χαραυτή" ἰσοσκεπῆς ἐπιγραφῆς
αὐτῆς τοῦ "Χαραυτή" [ε] Κόβας ἰσως ὑποθετικῆς

Ἐξερῶν (Ἀρμόγιον Ἀγίως)

Ἐπιγραφή

Χαραυτή (ε)

Καὶ ἄλλοι...

Πηλὸν τοῦ αὐτοῦ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ